

พุทธสาวก สามเณรสังกัจจายะ อ่านแบบทำนองผญาอีสาน

สามเณรสังกัจจายะนั้น มีบุญนานแต่ปางก่อน บรรลุธรรมเป็นอรหันต์ในวันปลงผม ให้ขึ้นชมพูไผ่หวาน มีเหตุการณ์ในครั้งนั้น พระสงฆ์เข้าไปหาสงบ อาจได้พบภัยพาล อันตรายมาใกล้ พระพุทธเจ้าได้รู้แจ้ง ในภัยใหญ่ให้ไปหา พระสงฆ์จึงไปลา พระสาฬหบุตรด้วย ขอให้ท่านจงช่วย นำสามเณรสังกัจจายะ ไปเป็นภาระ แก่สงฆ์ทั้งหลายนั้น ฮอดหมู่บ้านหนึ่งได้ คนเลื่อมใสใจศรัทธา จึงนิมนต์พระมา จำพรรษาครานี้ ชายคนหนึ่งที่มีลูกสาวอยู่ต่างเมือง ได้ขำเลื่องเลื่องมา ว่าอาหารพระสงฆ์นี้ มีแต่ของดีๆ กายานี้ปล้ำบาก จึงได้ขอฝากตัว อยู่กับพระนั้น อยู่มาวันคิดฮอดลูก จึงหนีไปบอกกล่าว ถึงคราวชายยากไร้ ถึงเคราะห์ร้าย โจรจับไปปลีกรรม แต่โจรกลับเห็นนำ ให้สงฆ์แทนแสนเศร้า สังกัจจายะอาสาเข้า ปลีกรรมแทนสงฆ์ต่อ พระพุทธเจ้าท่านละหนอ เห็นเหตุการณ์นี้ล่องหน้า โต้ผู้ข้าสัจจาхан ให้ฟังต่อเตอ นักเรียนเอย หัวหน้าโจรแสนใจร้าย หมายถึงชีวิตเณรน้อยดับ แต่ว่ากลับงวย อวยดาบฟันนั้นบ่ได้ สิฟันลงบาดใด ดาบกะงอพับเข้า จนโจรนั้นสิ้นระอา โจรจึงอาสาว่า คุณเข่าสำนักมิต ยอมบวชพระพร้อมคิด เณรนำทางเอาบุญ จนบรรลุธรรมได้อรหันต์ ผู้ฟังเอย ให้ทุกคนสืบพระพุทธไว้ อย่าได้หยุดใจใสศรัทธา ศาสนาแห่งธรรม นำใช้แสงดีหลาย เตอ นักเรียนเอย